

ת"פ 45583/04/14 - מדינת ישראל נגד גנאדי ברגרט

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 45583-04-14 מדינת ישראל נ' ברגרט(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גנאדי ברגרט (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עמיחי רווח

ב"כ הנאשם: עו"ד מרים ברינין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **ניסיון פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה**, עבירה לפי סעיף 407(א)+25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **החזקת נכס חשוד כגנוב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתאריך 28.4.14 סמוך לשעה 07:00, ברחוב ההסתדרות בפתח תקוה, פרץ הנאשם לבית העסק "אופטיקה פסח" באופן שמשך את דלת בית העסק והכניס אל תוך המרווח שבין הדלתות חוט ברזל וניסה לגנוב באמצעותו משקפי שמש. ניסיון זה לא צלח, המשקפיים נפלו לרצפת בית העסק. כאשר הבחינו בו עובדי אורח וצעקו לעברו, נמלט הנאשם מהמקום, ומאוחר יותר נתפס על ידי המשטרה כשהוא מחזיק ברכוש החשוד כגנוב הכולל 5 שעוני יד, צמיד, 2 זוגות משקפי שמש.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 7.8.14, עולה כי הנאשם, כבן 46, עלה לארץ בשנת 1999. כיום גרוש וחסר כתובת מגורים קבועה. עלייתו לארץ של הנאשם לוותה בקשיי הסתגלות למסגרת ולתעסוקה. קרובי המשפחה המעטים שיש לו בארץ אינם מהווים גורמי תמיכה עבורו. לדבריו בהעדר פרנסה ותחושת תלישות חברתית החל לצרוך חומרים פסיכו אקטיביים והעמיק במעורבות שולית. הנאשם לא לקח אחריות על ביצוע העבירות כשהוא טוען כי החליט לבצע את העבירה כדי להיעצר וזאת על רקע המצוקה הקיומית שבה הוא מצוי וחסר האונים בהתמודדות מול הרשויות. לדבריו במסגרת המעצר ישאר מוגן ומטופל. ברקע ניהול אורח חיים שולי ועברייני. עוד התייחס שירות המבחן למצבו הבריאותי

של הנאשם, ולהשפעת המצב הבריאותי על העדר מוטיבציה לשיקום. במהלך השנים ניסה הנאשם מספר פעמים לשמור על ניקיון מסמים, אך ללא יכולת להתמיד בכך. כמו כן היה מוכר למחלקה לשירותים חברתיים ועמד בטיפול היחידה לטיפול בדרי רחוב שדאגה לו לדירת מגורים, אולם מעורבותו הפלילית החוזרת ומעצרו הובילו לכך שדירה זו נלקחה ממנו. בעבר שוחרר לחלופת מעצר טיפולית, אך הנאשם התנגד לשהות בה, הגיב בתוקפנות ואיים לפגוע בעצמו ובאחרים ולבסוף הורחק מהמקום. התרשמות שירות המבחן לאורך השנים הינה כי הנאשם טרוד בהישרדות יומיומית, חסר מערכת תמיכה, בעל דפוסים עבריינים מגובשים וחסר מיומנות תפקודית בסיסית. לפיכך מעריכים כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהלות שולית ופורצת חוק. לאור הידרדרות במצבו התפקודי של הנאשם לאורך השנים, העדר מודעות למצבו ההתמכרותי, הסרת אחריות מעצמו והעדר כוחות לשינוי כמו גם קשייו להשתלב ולהתמיד במסגרת סגורה ארוכת טווח המליץ שירות המבחן על ענישה המציבה גבולות ברורים בדמות מאסר ממושך.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נדב רייכמן, הנאשם יליד 1968 הודה בכתב האישום המתוקן. הנאשם ניסה להתפרץ לעסק, ניסיונו לא צלח והוא הוברח מהמקום על ידי עוברי אורח. בהמשך נתפס כשברשותו רכוש גנוב. הערך החברתי הנפגע בגין מעשיו הוא פגיעה ברכוש הציבור והפרט. מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשים ל- 12 חודשים. הנאשם מכור לסמים, כאשר הקשר בין התמכרות לעבירות רכוש הינו ידוע, דבר המגביר את מסוכנותו. הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו. שירות המבחן עותר לעונש מאסר. מדובר בנאשם שלחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, חלקן עבירות קשות. הנאשם נכנס ויוצא מבתי הסוהר מאז עלה לארץ, וניתן לראות כי כל עת שהוא משוחרר הוא מהווה סכנה לציבור. כמו כן נגד הנאשם שני מאסרים על תנאי בני הפעלה אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע את העבירות. המאשימה עתרה למאסר בפועל, הפעלת שני המאסרים על תנאי, מאסר על תנאי משמעותי, וקנס, גם אם קנס סמלי בלבד.
5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד קטי צוויקוב, לא מדובר בעבירה כלכלית במהותה. הנאשם ביצע את העבירה בשעת בוקר ברחוב הומה אדם. הרכוש שנתפס ברשותו הוא בעל ערך פשוט. הנאשם הוא דר רחוב הסובל ממחלות זיהומיות קשות, אשר מתחנן לסיוע. ביצע את העבירה כדי להיעצר מאחר שאינו יכול להיות עוד ברחוב. אינו מכחיש את ביצוע העבירה. מדובר בנסיבות יוצאות דופן וקיצוניות ועל כן עתרה לגזור עליו תקופת מאסר אשר חופפת את תקופת המאסר על תנאי. ב"כ הנאשם עתרה להימנע מלהשית עליו קנס נוכח מצבו הכלכלי.
6. הנאשם טען כי הוא דר רחוב, ללא מזון או טיפול רפואי, איש לא מסייע לו. לו רצה לגנוב היה עושה זאת בשעות הלילה. כמו כן הגיש מכתב לבית המשפט.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד הפעלת המאסר על תנאי ועונשים נלווים.
8. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הזכות לקניין, הזכות לפרטיות ולתחושת בטחון.
11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה משמעותית. הנאשם פעל באור יום, מול עוברים ושבים אשר לא היה בעצם נוכחתם כדי להרתיעו. ובהמשך נתפס כשברשותו רכוש גנוב.
12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. ברע"פ 7709/12 **סולטאן נ' מדינת ישראל** (4.11.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבנין או מבנין, שאינו מקום מגורים או תפילה ובגניבה, והוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל.
- ב. ברע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם מ-18 חודשי מאסר בפועל ל-13 חודשים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.
- ג. ברע"פ 5519/10 **וינקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-100 ימי מאסר בפועל ל-9 חודשים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.
- ד. ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבה ממנו. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ממאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.
- ה. בעפ"ג (מח' מרכז - לוד) 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** (13.5.14), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה ועוד. הוא נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי.
- ו. בת"פ (ראשל"צ) 33762-05-10 **מדינת ישראל נ' גל** (5.7.10), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, בביצוע עבירה של התפרצות לבנין, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 18 חודשים.
- ז. בת"פ 2640-10-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (9.6.13), הורשע נאשם 1 בביצוע עבירות של פריצה לבנין לפי סעיף 407 לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה. הוא נידון ל-15 חודשי מאסר

בפועל, לצד עונשים נלווים.

ח. בת"פ (ראשל"צ) 4056/09 **מדינת ישראל נ' אדרי** (30.5.13), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירה של התפרצות לבנין שאינו בנין מגורים בצוותא חדא וביצע גניבה. הנאשם התפרץ יחד עם אחר לבית עסק וגנב מתוכו סכום של 15,000 ₪, מסך מחשב וציוד. הוא נידון למאסר בפועל של 6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ט. בת"פ (פ"ת) 19161-02-11 **מדינת ישראל נ' עיסא** (29.7.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות לעסק וגניבה, היזק לרכוש במזיד, החזקת נכס שהושג בפשע והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם, בין היתר, התפרץ בצוותא חדא עם אחר למוסך, והשניים גנבו ציוד. הוא נידון למאסר בפועל של 6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

י. בת"פ (רמלה) 15916-11-13 **מדינת ישראל נ' קרעי** (26.10.14), הורשע הנאשם בעבירה של ה התפרצות בצוותא למקום שאינו משמש למקום מגורים וגניבה. הנאשם פרץ עם אחר לחנות וגנב ממנה ציוד מחשבים. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודייתו. נידון ל - 6 חודשי עבודות שירות ולעונשים נלווים.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם כמו גם הצטיידות בחוט ברזל לצורך ביצוע הגניבה המתוכננת. עם זאת מדובר בעבירה שבוצעה ללא תחכום ובאופן שהקל על מעצרו.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; מקרים כגון אלו, עלולים להתפתח לעבירות אלימות, אף שלא ברצונו של הנאשם.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; נסיבות חייו של הנאשם וקשיי הקליטה בארץ הובילו את הנאשם לדרך חיים שולית ועבריינית. הנאשם הפך לדר רחוב אשר יוצא ונכנס מבתי הכלא מאז עלה לארץ, החל לצרוך סמים וחלה במחלות זיהומיות. קשיים אלו והעדר מקור תמיכה הובילו אותו לביצוע המעשים. נראה כי הנאשם אף היה מעוניין להיעצר, אם כי בעת שעוברי אורח הבחינו בו, נמלט מהמקום.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ - 5 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור והשיקול השיקומי אינם ממין העניין. תסקיר שירות המבחן אינו מצביע על אופק שיקומי כלשהו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן הדבר כי מאסר בפועל ממושך יפגע

בנאשם, וזאת במיוחד לאור מצב בריאותו. עם זאת, מאסרים מאחורי סורג ובריא אינם זרים לנאשם והוא פוקד את שערי בתי המשפט ובתי הסוהר חדשות לבקרים.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה בביצוע המעשים ונטל אחריות על ביצועם, אם כי מדובר בנטילת אחריות חלקית בלבד.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; כאמור הידרדרותו של הנאשם מאז עלה לארץ, כמו גם התמכרותו לסמים, מצבו הבריאותי, העדר מערכת תמיכה חיצונית והעדר מסוגלות להירתם לטיפול הובילו בסופו של דבר את הנאשם לבצע את העבירות.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, לחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, אשר בגין ריצה בעברו ארבעה מאסרים, חלקם למשך תקופות ארוכות (8 שנים) וניכר כי מיום שעלה לארץ שהה הנאשם תקופות משמעותיות מאחורי סורג ובריא.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לכך שהנאשם חוזר ומבצע עבירות מבלי שיהיה במאסריו הקודמים כדי להרתיע אותו ומבלי שיהיה בעונשים צופים פני עתיד להרתיעו. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת בשים לב לחומרת העבירה ולקלות שבה היא מבוצעת.

18. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד הפעלת המאסרים על תנאי במצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה ועונשים נלווים.

הקנס הכספי

19. בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, מצבו הבריאותי ועונש המאסר הממושך שנגזר עליו, לא מצאתי לנכון להשית עליו אף קנס לקופת המדינה, גם לא קנס סימלי.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **12 חודשי מאסר בפועל** שמנינם מיום מעצרו 28.4.14.

ב. הפעלת שני מאסרים על תנאי אשר הושתו על הנאשם בת"פ (פ"ת) 9822-09-12 **מדינת ישראל נ' ברגרט** (29.12.13), של 6 חודשים ושל חודשיים. המאסרים על תנאי יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה כך שסך הכול ירצה הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.**

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.

הרכוש הגנוב שנתפס יושב לבעליו, ובהעדר בעלים יושמד או יחולט לפי שיקול דעת קצין משטרה. ככל שברצון ההגנה לקבל חלק מן הרכוש בחזרה תגיש, תהיה רשאית להגיש בקשה בנושא תוך 7 ימים.

בשולי הדברים מן הראוי להפנות את עניינו של הנאשם לרשויות הרווחה בעירייה. הנאשם דר רחוב ועל רקע זה שב ומבצע עבירות. מן הראוי שרשויות הרווחה ינסו למצוא פתרון מגורים עבור הנאשם, לאחר שחרורו מן המאסר.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר הדין למחלקת הרווחה בעיריית פתח תקוה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.